

Diary of a "kolonist". 2017

Mandag; Endelig afsted, udpakning, udforskning og en dejlig lang travet i skoven.

Så blev det endelig tid til at komme afsted, ikke mere snak. Alle mand hoppede glade og forventningsfulde op i bussen. Man kunne næsten få det indtryk at det var værre for dem der stod tilbage på fortovet og vinkede... De fleste indrømmede nu alligevel undervejs at der var lidt sommerfugle i maven, Oscar havde faktisk bjørne der rumsterede. Det var store emner der blev berørt mens vi kørte, Vinni fortalte om Caribien og orkaner, og Hjalmar og Markus endte i en større diskussion om Ganesha og Gud den almægtige, men julemanden kunne de nu hurtigt blive enige om. Jesus! (for nu at blive i terminologien).

På slaget 10 slog bussen dørene op, til den velkendte duft af grantræer, eventyr og friskbrygget kaffe. Dorthe var kørt i forvejen med minibussen og alt vores grej fra udflytteren, så hun stod og tog imod med åbne arme. Det der med at drage helt til verdens ende og så står der en man kender, det er altså lidt mærkeligt.

Vi tog en hurtig løbetur rundt om huset, men vi kunne godt mærke og høre at det var spild af tid med rundvisning som første punkt på den ellers veltilrettelagte dagsorden. "Hvor skal vi sove?, skal jeg sove ovenpå eller nedeunder?, hvor skal min taske stå?". Åkaj, rundvisning aflyst/udsat, vi gik over i sovesalen og pakkede ud.

Også fra os voksnes synspunkt, er det en spændende opgave. Man kan se meget om jer forældre ud fra hvordan taskerne er pakket. Uha der findes forældre derude der helt klart trives bedst med en struktureret hverdag, og til jer vil jeg bare sige, i kan være helt rolige, vi kunne aldrig drømme om at pakke torsdags-tøjet ud på en onsdag. Spørg til side, tak til jer alle for at pakke taskerne så fint, det sparer os virkelig for en masse tid om morgenen som vi så kan bruge på en ekstra omgang børsten bisser...

Anyways, det gav fred i sjælen at få pakket dyner, soveposer, lommelygter og puttedyr ud. Alle var tilfredse med den udleverede køje og sovemakker. Der lugtede godt nok lidt mærkeligt af fremmed børne-fims, men vi tænkte at med en sund omgang udluftning så kunne der blive plads til vores egen lugt.

Madpakkerne blev spist i det medbragte solskin (og så begyndte de første at spørge om vi ikke snart skulle i seng) og så blev området indtaget. Se billederne.

Dorthe havde bagt boller til vores frugttid og Karl Johan havde medbragt kanelnegle så det var udmærket, og så drog vi i skoven.

Der ligger en fantastisk stor bøgeskov langs med Præstø fjord, sådan en ønsker vi os i julegave hjem til udflytteren, og her er der ikke en galning der har været i gang med motorsaven. Der blev fundet mange spændende ting og sager, skovvejen er belagt af knuste fliser i alverdens farver.

Niels kaldte dem Fantasi sten, så det hedder de fra nu af. Tag i øvrigt lige notits af dette, tjekek bukselommer inden de ryger i vaskemaskinen. Mærkeligt vejr bidrog til eventyr følelsen, regn og sol på samme tid. Engang fandt vi et kæmpe brombær-krat langt fra al farbar vej og nu fandt vi det igen, bare 2 år større og vildere, så det blev det perfekte pausested. Nå, vi måtte videre, og så fandt vi en død due. Vældig interessant, den havde et sår ved benet så duehøgen blev dømt som synderen. Vi lagde den på en gren i en lysning så nu håber vi inderligt at der kommer et andet dyr og gufler løs de næste par dage. Og så indtraf turens højdepunkt...

Vi mødte en mand i en alt for stor 4-hjultrækker, i ved sådan en amerikansk pick-up klar til offroad af den værste slags. Så meget off-road findes altså ikke i miles omkreds. Ud stiger "skytten", sådan præsenterede han sig. Hvis I derhjemme fremkalder jer et billede inde i hovedet af Ole Thestrup i Blinkende lygter, så er I bekymrende tæt på! Broccoli, det var sjovt, ham og hunden Nanna! Da Klint så gav dækkene et los og udbrød "fed øse", var der ikke et øje tørt, og vi blev lige på stedet udnævnt til æresgæster i skoven. Han opdrættede fasaner fortalte han, og så var det lige at vi undrede os over den store gun og patronbæltet. "Det er hvis der kommer en forbandet ræv, så pløkker jeg den!". Godt så! Vi nussede Nanna farvel og drog hjemad.

Pasta og kødsauce og ketchup og pesto, og så på hovedet i seng. Klokken 20.30 var der fuldkommen ro i lejren. Godt begyndt er halvt fuldendt.

Tirsdag; store bål-dag, verdens længste snobrød, special guest star og ren råhygge

Klokken 6 undrede de første sig over hvor morgenmaden blev af, de fik en bog over til sig i sengen med besked om at læse grundigt inden i dem selv... Klokken 7 listede Vinni ind med morgenkaffe til Rasmus og hviskede at nu var morgenmaden klar. Vupti 15 lysvågne unger stormede over og satte sig til rette mens Rasmus sad tilbage under dynen og nød sin morgenkaffe.

Morgenmaden er det sidste nye indslag, herefter er rytmen ligesom på plads. Der blev serveret havregrød med smørklat, corn flakes og en morgenbolle med mørk eller lys chokolade.

Vi dryssede over og fik tøj på og så var vi faktisk ikke indenfor igen før vi skulle spise aftensmad!

Et øjebliksbillede fra tirsdag formiddag: Niels og Olivia tændte bål med Rasmus og tog så småt hul på snitteriet. Oscar, Damjan og Klara øvede sig i "drengene efter pigerne/pigerne efter drengene" ovre ved rutsjebanen, samtidig med at Jesper satte en presenning op, så der kom en hule ved legetårnet. Aia og Aiofe var i gang i sandkassen med at lave en bagerbutik, faktisk var kagerne færdige, så de sad lidt forgæves og råbte efter kunder i butikken. Markus, Alfred, Karl Johan og Hjalmar havde gang i en pokemon leg nede i den bagerste ende af vores lille urskov. Benyamin, Philip og Klint susede rundt på cyklerne og skiftedes til at være kunde og taxachauffør. Inde i køkkenet var Vinni og Jessica i gang med at smøre madder til vores frokost.

Så rullede der en lille hvid citiGo ind på pladsen, det var Erling der ikke kunne dy sig for at komme ned og sige hej, med majskolber fra haven til alle mand.

Efter frokost blev der skruet op for aktiviteterne omme ved bålpladsen, bålet skulle gøres langt... meget langt for at få plads til verdens længste snobrød. Nogen sad og snittede, nogen sad og byggede små bitte sejlskibe af agern, og nogen var i gang med "rend og hop" med Jesper. Det går ud på at lave forskellige øvelser f.eks. gå 10 skridt baglæns mens man tæller ned fra 10. Man kunne få diplomer og klistermærker og badges til trøjen, så det var ikke svært at lokke børnene til.

Det store blommetræ udfordrede vores opfindsomhed og samarbejdsevne, for der var kun de allerøverste blomster der var tilbage. Hjalmar stod for at udtænke strategi, men kommunikation er en svær ting når man involverer 4 villige arbejdsmænd og en gren på 5 meter. Det der virkede som en god ide inde i hovedet var ligesom lidt sværere at få oversat til noget der virkede i praksis. Til sidst var de så heldige at grenen satte sig fast i træet og mens de hev og sled for at få den fri igen, så dryssede blomsterne lige så fint ned fra himlen. Hvor svært kan det være.

Alt imens begyndte snobrødet at få den rigtige farve så inden længe var der eftermiddags-samling og vi kunne gufle løs. Lenes hjemmelavede medbragte syltetøj gjorde bare det hele endnu bedre!

Så vinkede vi farvel til Erling, og kunne så småt begynde at koncentrere os om aftenmaden. I dag skulle vi have burgere, så bacon og bøffer afløste snobrødet på bålet. Aftenmad på slaget 6! Der hænger et skilt hernede over trappen op til voksen-afdelingen hvorpå der står: "ro, regelmæssighed og renlighed". Vi tænker at hvis vi bare lever op til 2 af dem så er vi i mål.

Klokken 20.00 snork sov hele banden.

Onsdag; store pruttedag, regnvejr, sandslotte, skattejagt og gensyn med den døde due.

Aftalen var klar fra morgenstunden, alle mand uden undtagelse, skulle ordentlig på toilet i dag, og i kan tro at det blev fejret med fællessang da den sidste havde fået lavet bummelum op af eftermiddagen.

Men ellers startede dagen lidt kedeligt med regn og rusk, så vi blev i nattøjet indtil langt op af formiddagen og blev indenfor og tegnede, legede med magneter, læste i bøger eller spillede spil. Det var knasme hyggeligt, og måske i virkeligheden lige hvad ungerne trængte til her midtvejs.

Jesper gik og skulede ud af vinduerne og tænkte nok lidt på alle piratsværdene af avispapir som han havde lavet aftenen før...

Men selvfølgelig klarede det op. Et hold susede til Præstø i minibussen for at handle lidt småting, og åbenbart for at gufle fiskefrikadeller ovre hos fiskehandleren! Stor politiaktion var i gang, Husk selerne! Så det var også spændende, særligt da de kunne vinke til en far fra børnehaven som noget ufrivilligt stod i orkanens øje og bedyrede sin uskyld. Vi vinkede og ønskede en fortsat god dag. Man ved aldrig hvad der sker på sådan en koloni!

Derhjemme blev der bygget en sandslot by med autoværksted, prinsesseslot, golfbane?!, sø til små joller, Fields og biograf!

Da vi havde spist kom Kaptajn Bob på besøg, uha uha, noget med farlige grønne fjender, Kaptajn Røds-kægs for længst glemte skat, et gammelt skattekort og jeg skal komme efter dig!

Først skulle vi have pirat navne, så er det altså nemmere at finde på indianernavne, men ungerne var gode til at hitte på. Kaptajn America, Kaptajn Søjpepegøje og smukke Sally for nu bare at nævne nogle få.

Post 1: tælle sørøverflag med klap for øjet. Post 2: sørøver overskæg. Post 3: skyde med kanonkugler. Post 4: fylde flasken med rom og få udleveret knivskarpe sørøversværd. Post 5: plyndre vores sandslotby for at finde nøglen til skattekisten og så ellers rundt på hele matriklen for at finde skattekisten, som var gemt endog rigtig godt af vejen. Jessica fandt den lige inden der blev gjort alvor af tankerne om mytteri! Det blev i øvrigt det sidste vi så til Jessica for denne omgang, hun sluttede på toppen. I løbet af natten er hun blevet storesøster så hun blev hentet af sin far for at komme hjem og hilse på sin spritnye lillebror! Ni hao!

Skatten var propfyldt af gifler med VANILJECREME!!!!!!!!!!!!!! Uh... det kan vi godt lide! Vi spiste også frugt, så kom ikke og sig at Vinni ikke også får lov at bestemme noget.

Ikke kun derfor dragede Jesper og Rasmus i skoven med ungerne, men også for at komme ud og kigge til den døde due. Vinni blev hjemme og lavede boller i karry, uden gnavegrønt, nu må det knageme være nok.

Duen lå lige præcis der, hvor vi havde lagt den, så ingen yderligere drama i denne omgang, men en skøn skovtur i høj solskin og masser af gode fund bl.a. en ægte kaptajn Klo klo.

Karryduften trak os hjemad, lige i rette tid til spisetid. Rydde op og vaske op og så i seng og drømme om sørøver og pirater.

Torsdag: badning, skovtur, skumfiduser, postkort-skrivning og den altoverskyggende Discofest

Torsdag har det altid med at blive en lidt hektisk dag, alle de løfter man giver ungerne i løbet af ugen, er der ligesom kun 1 dag tilbage at indfri i. Samtidig bliver der lagt et stort pres lige fra morgenstunden af, om at komme i gang med discofest.

Efter morgenmaden skrev drengene postkort mens pigerne gik med Vinni over i bad. De elsker det, altså pigerne, ingen piv over shampoo i håret og vand i ørerne. Man kunne næsten høre dem spinne helt over i hovedhuset mens de blev børstet og striglet! Bagefter var det drengenes tur til at blive skurret og skrubbet, lydniveauet steg i takt med at der skulle skylles shampoo ud af håret, bvad, nu var det ellers lige så hyggeligt! Målet helliger midlet, vi endte med at dufte dejligt alle sammen.

Så smurte vi rugbrøds-madder og gjorde klar til den sidste tur i skoven. Rasmus blev alene hjemme og pyntede festsal som en gal. 3 discokugler, flagguirlander, og 80 balloner, så begyndte det at

ligne noget! Vinduerne blev blændet af som prikken over I ét. Borde i den anden ende af salen med hvide duge hvor velkomstdrink skulle nydes og klargøring af tryllebord!

Klokken 15 var der samling på tropperne igen, ifølge løberuten.dk har vi rundet 10 km i skoven, det blev fejret omme på bålpladsen med ristede skumfiduser, mariekiks og frugt! Imens vi sad og smovsede ankom Dorthe med bussen for at være med til den sidste etape.

Hjemmelavede pizza og Erlings majscolber, lidt tidligere end sædvanligt, og så gik vi ellers over for at klæde om.

Klokken 18.30 blev der budt velkommen og serveret velkomstdrink og isdessert med vafler og tivoli-krymmel og pludselig kunne vi høre nogen dytte ude på gårdspladsen. Det lød da rigtig meget som en tryllelastbil hvis du skulle spørge fra nogen. Op af trappen til festsalen trådte Fjongo, Jespers fætter, og så blev der skruet op for "Hokus Pokus med FFFJJJOOOOOOOOONNGGOOOOOOOO".

Damjan var skeptisk, han synes jo nok at han kunne genkende sutskoene, og Aoife mente der var noget bekendt med stemmen... Men da jesp... øh, jeg mener Fjongo, tryllede en snor der helt klart var klippet over, hel igen og ovenikøbet flere meter længere end før, så var rummet pludselig fyldt af believe. "Så kan det jo ikke være Jesper, det kunne han aldrig finde ud af!". Kugler skiftede farver og bevægede sig henover bordet helt af sig selv, Vinnis fingerring blev tryllet ind på midten af en fjeder og ud igen på et splitsekund og meget meget mere. Tryl og magi, man skulle have været der!

Fjongo blev hængende, mens der blev fadet op for musikken for at lave ballondyr til alle børnene. Der blevet spillet hits fra MGP 2017, Crazy Frog, Hitz for Kidz, og Åh Abe, hvis man er interesseret i den komplette playliste så kontakt "DJ Madsen Mega Loud". Der blev danset stop-dans, i rundkreds, Ninja-dans, to og to lige indtil stjernerne lyste klart på nattehimlen. Det hele blev afsluttet med et lille festfyrværkeri og knalden balloner.

Det var de færreste, der hørte hele godnathistorien!

Fredag; pakke ned og væk, postkort hjemmefra, biograf, hotdogs og stor gensynsglæde.

Ren rutine, morgenmad kl.7, kun Benyamin og Philip var mærket at nattens strabadser i en grad, så de tog en ekstra halv time på langs. Godt det samme, der var meget der skulle gøres. I takt med at ungerne kom i tøjet blev de tildelt en opgave udenfor, sandkassetting på plads, cykler til cykelkælderens, bålpladsen gøres fin, særligt efter at vi havde skrællet majs derude dagen i forvejen, og til sidst en tur rundt på hele matriklen og finde de sidste ting, der lå og gemte sig.

Det passede så nogenlunde med at der var ryddet helt op udenfor og at alle taskerne var pakket færdig på samme tid, så ungerne kunne inviteres en tur i biografen. De satte sig til rette i sofaerne med popcorn, filmen hed "Boog og Elliot – Vilde venner". Den handler kort fortalt om at dyrene generobrer naturen!

Vi voksne tog os af de mere tekniske opgaver imens, feje og vaske af.

Der var hotdogs til frokost, slutte på toppen og alt det der, og så læste vi postkort hjemmefra. Hvis vi ikke var klar til at komme hjem så blev vi det alle sammen lige med et. Godt det samme, for bussen meldte sin ankomst, og da det traditionelle gruppebillede var overstået, sprang vi i bussen og vinkede farvel til kolonien for denne omgang.

Hvis bare vi havde haft et målebånd med så ville vi nok have kunnet dokumentere en vækst som ikke kun skyldes rugbrødsmitterne. Fed koloni, fede unger og fede oplevelser. Masser af fis og ballade og masser af kys og kram og sammenhold!

Og sikke en modtagelse, lidt kongelig har man da lov at være!

Tusind tak for lån af jeres skønne unger, vi har stor respekt for at vi får lov at hapse dem med på eventyr i så lang tid! En tillid vi ikke tager for givet, og I kan tro at vi har gjort alt for at leve op til den tillid! Vi håber at ungerne fortæller endnu flere historier end dem I kan læse jer til på disse sider!

Broccoli herfra, og vi ses mandag!